

Tradución ao galego de Yolanda Castaña

A MIÑA SABA

Aquela mañá cando espertei, vin
un buratiño na miña saba,
resultado de perderme entre sonos.
Así que me afanei co fio de seda todo o día
e para a noite xa cosera unha ventaiña
para albiscar uns poucos soños novos.

Ao día seguinte espertei con outro burato
e esta vez púxenlle ao fio algo de cor.
Antes do solpor creara unha portaiña.

Os meus soños xa podían saír, dar unha volta
no canto de quedar a mirar dende unha fiestra,
soños ceibados para vagar pola noite toda enteira.
Cada mañá veu traer novos buratiños;
Cada día atafegada con fio e con pintura.

Hoxe a miña saba é un patio xigantesco
cunha árbore de baniano chea de paxaros con peteiros
coma estrelas vermellas,
mesmo se o sol como a lúa permanecen ausentes.

Así que boto as mañás procurando ese ocos
onde un sol e unha lúa poderían tecerse,
non só nesta galaxia
senón tamén a través de moitas
outras en distintas capas,

sabendo que ao final existe un burato último
a través do que saír
e nos unir ao gran máis alá

nun reino de luz xa sen costuras.

PIRA DO POETA

Nun mundo cunha venda nos ollos
eu toco o tambor inmortal
—Bhikku Nanamoli

Non é este o primeiro poema
que saco dos vellos arquivos poeirentos
pese a todos os novos e frescos
que recenden a potas de barro a estrear

Mais eu collín este.
-Agnaye swaha! -
A primeira ofrenda para a túa pira
a viaxe entre o teu ser
e non ser
non é difícil

Estabas aquí ata onte mesmo
no amarelo recortando as follas
no bolígrafo entre os meus dedos
nos seus riscos sobre o papel
no vento dando voltas entre o meu ventilador
no aroma das especias enchendo a cociña
aínda estás aí
a pesar de que o soporte do bolígrafo está baleiro
as follas secas caeron
e o aroma da cociña
xa se foi

Agnaye swaha!
esta é a segunda ofrenda que fago
á túa pira.
está no mar a gamela
na gamela a rede
na rede o pescado
peixe que mata o pescador
azul a sombra que esvaece
unha gamela pode ir a pique
peixe para a túa rede son

Agnaye swaha!
este é o terceiro poema
a última ofrenda á túa pira

quedarás no verso
nos restos da poesía
que xuntos escribimos

lembras?

Rati Saxena

POETAS NA CORTE D'EL REI SABIO

9 de xuño de 2015 · Fundación Vicente Risco